

Categorie 10- Blogs;

King and kingship, blog from Pieter, 2013

In 2013 our nation got a new king and celebrated 200 years of kingship. When Jesus was born three kings attended and (because?) he was announced to be the Christ and future king, even King of kings. Two months ago, I addressed, in Pretoria, a conference of African tribal kings. That makes five times “king” in a short time. While in our nation there are discussions on the relevance and on the “purely ceremonial” function of kingship, not so in Jesus’ time or in our time in Africa.

What is king and kingship? The core of it is: On God’s behalf a person rules a nation.

This sounds alien and dangerous, at least anti-democratic, in modern ears. Could such a concept be God’s idea? Yes. Even from the beginning and into the Realm of Peace.

Moses taught us that Man was created in the image of God, and that Man was destined to rule the earth. This truth, though, was known before Moses. Egyptian and other ancient kings claimed they were the image of god, and therefore entitled to rule. In other words: the divine truth was known, but the ruler applied it just to himself, lifting himself above his nation and his subjects. That is the core corruption of this divine truth.

In an earlier blog, “The Glory of Hierarchy”, I argued that hierarchy is not lick-up-and-kick-down, but worship-up-and-care-down. French Kings showed the utter corruption of kingship: “The state, that is me”, and tyrants enrich themselves and murder opponents and subjects alike. But what does the modern king Willem Alexander of The Netherlands say? “I am your king, to serve the nation”.

True hierarchy, godly rule, is caring for the subjects, caring and nothing but caring, representing God to the subjects, on God’s behalf ruling a nation.

Kingship is at a large scale what Fatherhood is at a small scale. See my previous blogs on fatherhood. Happily, there are fathers who intuitively show an image of God to their children. God wants his children and his nations to be ruled by someone showing God to them.

Christ is a political term; it means: the elect, like in ‘president-elect’ between the election and the inauguration. Jesus was born the Christ, the coming king, to show, after six (?) millennia of one-world-government-efforts, that true kingship, in righteousness and with cultural diversity, is possible, even for a good thousand years.

Zwarte Piet en Sint-Nicolaas, waar komen ze vandaan? Blog-Helene Bos

Mevrouw Verene Shepherd was van mening dat het Nederlandse verschijnsel “Zwarte Piet” zijn wortels had in de slavenhandel waaraan Nederland zich vroeger schuldig heeft gemaakt. En daarom was het, volgens haar, van raciale oorsprong. Dat ze die associaties maakte is niet zo onbegrijpelijk. Ze is /was(?) het hoofd van de VN-werkgroep voor mensen van Afrikaanse afkomst. In de VS is racisme de laatste jaren een heel heet onderwerp geworden. Binnen haar werkgroep is het al of niet gediscrimineerd worden vanwege een donkere huidskleur natuurlijk ook een punt van voortdurende aandacht. Ik zeg niet dat deze vrouw ongelijk heeft. Maar ik vind haar duiding toch ook een beetje gemakkelijk en nogal erg voor de hand liggend. Kan de figuur van een zwarte Piet echt alleen maar zijn oorsprong in de slavernij hebben? Ik denk dat de oorsprong ook nog wel in andere tradities zou kunnen liggen, waarin factoren een rol speelden die in de loop van de tijd vergeten zijn. Ik wil hier zo’n traditie noemen waar mijn man en ik in 1998 tegen aan liepen.

Wij bezochten dat jaar tijdens onze vakantie in Oostenrijk een Heimatmuseum. Op de afdeling “bijgeloof en tradities” zagen we maskers van afschuwelijke wezens, meer dan levensgroot. Ze hadden allemaal wrede, angstaanjagende koppen, van de meest vreemde materialen gemaakt, en overwegend zwart van hoofdkleur. De informatie erbij vermeldde dat vroeger, op een speciale dag in het jaar, de mannen uit die regio deze maskers droegen. Ze gingen daarmee de weg op, en klopten aan bij de huizen waar ze de bewoners schrik aan joegen. Ze werden “Bärtheli” genoemd. En wanneer deden ze dat? Precies: op 5 december!

De Bärtheli hadden niets met Afrikaanse mannen of slavernij te maken. De demonische maskers waren zwart omdat ze geassocieerd werden met de duisternis. Het is een traditie die heidens van oorsprong was. Zoals er in Oostenrijk meer tradities zijn die nog puur heidens zijn. En zoals er ook in ons land nog, en opnieuw in toenemende mate, tradities zijn, die nu “folklore” genoemd worden maar die heidens van oorsprong zijn. Wij vroegen ons af of “onze” zwarte pieten “misschien nakomelingen” van de Bärtheli zijn. Dat weten we niet. Maar de datum, 5 december, is wel opmerkelijk. Er stond bij de maskers niet waarom ze op die dag die maskers opzetten. Er stond wel bij dat toen het land “gekerstend” werd deze gewoonte de kerk helemaal niet zinde. Maar de mensen gaven de traditie niet op en de kerk verzon er iets op: ze voegde aan deze duistere figuren,

die duidelijk demonen voorstelden, een vriendelijke bisschop toe die, volgens de traditie, op de avond van de 5e december geschenken uitdeelt.

Rondom de, in de 4e eeuw levende, Nikolaas van Myra zijn onnoemelijk veel verhalen over zijn goede daden gegroeid. Misschien beter: gefabriceerd. Want het is volkomen onmogelijk voor één mens dat aan elk van die verhalen een echte geschiedenis vooraf is gegaan. Omstreeks 600 begon hij als heilige vereerd te worden. De verhalen over hem beginnen omstreeks 800 na Chr.

Hij is van zo veel, zeer uiteenlopende, groepen de beschermheilige geworden dat de goede daden die aan hem toegeschreven worden mij aan afgoderij doen denken. In veel plaatsen in de wereld, ook in landen waar hij nooit geweest is, staan aan hem gewijde kerken. Uit de kerkgeschiedenis weten we dat met de komst van het Christendom de namen van lokale goden vervangen werden door namen van heiligen. Een gebedsleidster in Griekenland vertelde ons dat in die ontwikkeling (Sint) Nicolaas, de bisschop van de Turkse havenstad Myra, de plaats is gaan innemen van de Griekse zeegod Poseidon. De aan Poseidon gewijde tempels werden heiligdommen van St. Nicolaas. In veel plaatsen stonden/staan die tempels/heiligdommen aan de haven, of aan de zee, onder andere in Amsterdam. Zoals Poseidon werd ook Nicolaas voortaan beschouwd als de beschermer resp. patroonheilige van zeelieden en handelslieden. Komt hij daarom per boot naar ons land? Met pakjes vanwege de handel? In de Griekse mythologie schiep Poseidon het paard. Rijdt de Sint daarom op een paard? Er lopen veel draden van heidense oorsprong door tradities die nu nog gevolgd worden. We kennen ze dikwijls niet. Toch moeten we niet naïef denken over die tradities. Poseidon heeft nog een andere naam, hij is ook bekend onder de naam Neptunus. Sedert eeuwen worden zeelui die voor het eerst de evenaar oversteken gedoopt in de naam van de zeegod Neptunus, dat is een internationale traditie, ook nu nog. En mariniers kunnen maar beter hun "bewijs van de doop in Neptunus" bij zich hebben wanneer ze opnieuw over de evenaar heengaan. Het werd vroeger beschouwd als een verzetje wanneer een schip lang stillag bij gebrek aan wind. Dat argument gaat nu natuurlijk niet meer op. Maar het ritueel gaat wel door. Je vraagt je af welk effect deze "doop" in de naam van een afgod gehad heeft in de levens van die dopelingen en van hun nageslacht. Hoe serieus werd Gods verbod om andere goden te eren genomen? Poseidon en Neptunus hadden nog een andere naam, namelijk Dagon, de god van de Filistijnen.

Kunnen Christenen aan de familietraditie van pakjesavond blijven doen? Dat moet ieder zelf bepalen. Maar ik hoop dat deze informatie daar wel bij helpt.

Naschrift in januari 2018. Een journalist, of lezer, van het Reformatorisch Dagblad vertelt over de gezinservaringen in Karinthe, Oostenrijk waar zij nu wonen. Daar komen ze een paar dagen voor het sinterklaasfeest in Nederland, in de straten grote groepen knechten van de Sinterklaas daartegen, de Krampus. In een Krampusoptocht van, citaat: " tientallen duivels -uitziende, harige, herrie makende wezens. Hun lijven zijn bekleed met dierenvelen, hun gezichten bedekt met afzichtelijke maskers. Uit hun haren steken lange horens en op hun heupen hangen roestige koebellen. Een geur van zwavel stijgt op. Met takkenbossen gaan sommigen elkaar te lijf". De bedoeling schijnt te zijn de boze geesten te verjagen. Maar ook om het verschil tussen goed en kwaad te benadrukken. Sinterklaas beloont brave kinderen. Krampus straft stoute kinderen. Het lijkt erg op wat wij indertijd in het volksmuseum in Oostenrijk zagen en hoorden. Misschien heeft Zwarte Piet toch meer met (heidens) volksgeloof te maken dan met slavernij.

De stier voor de ingang van de beurs- blog Helene Bos

In meer en meer steden staat een stier in een koopcentrum. Als een zwaar bronzen beeld. Hij staat ook versierd met bloemen e.d. op foto's in kranten. We zien ook veel aardewerken stiertjes, kleurrijk beschilderd, in winkels voor snuisterijen, en mensen kopen er eentje van, of twee, of meer.

De stier staat ook bij steeds meer bankgebouwen.

De stier is, wordt er in de kranten voor de duidelijkheid bij vermeld, het symbool van stijgende koersen.

Maar de betekenis van de stier gaat toch wel ietsje verder. In de 18^e eeuw werd door een aantal handelaren in wat nu New York is een gentlemen's agreement gesloten tijdens een nachtelijk treffen in een buitengebied om elkaar financieel te bevoordelen. De overeenkomst werd gesloten onder het sterrenbeeld Taurus, de stier. Vrijmetselaars geloofden/geloven dat Taurus hen voorspoed, welvaart en rijkdom geeft. Hun geloof is doortrokken met symbolen uit de oude Egyptische godsdienst. Daarin werd de stier als een god aanbeden, maar het is het symbool voor de aanbidding van Baal. Een aantal Israëlieten volgde dat geloof ook toen ze, na 430 jaar slavernij in Egypte, in de vrijheid gebracht waren, en van de Here God de inzettingen voor hun nieuwe leven ontvangen hadden. Toen de terugkeer van Mozes, die op de berg Sinaï die inzettingen op stenen tafelen

had ontvangen, langer uitbleef dan ze konden verdragen moest Aaron een kalf, een kleine stier, voor hen maken. Dat was, geloofden ze, de god die hen uit Egypte bevrijd had. Voor de beurs in New York, die volgde uit het gentlemen's agreement, staat al heel lang zo'n grote bronzen stier, als beeld van de god die de handelaren welvaart en voorspoed brengt. Maar het is het beeld van een afgod. Ook de stier in Amsterdam is hoewel veel minder oud, niet alleen een symbool van stijgende koersen, de bull-market, het is het symbool van *geloof* in stijgende koersen. En het is daarom, eveneens, het beeld van een afgod. In Exodus 32 kunnen we lezen wat dit geloof Israël gebracht heeft.